

ΘΕΟΣΕΒΙΚΑΙ
ΓΝΩΜΑΙ ΚΑΙ ΤΠΟΘΗΚΑΙ;
Η
ΘΕΟΣΕΒΙΚΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ.

*Ἄγαθον τρία, ταῖς περιστάσεσι καταλλήλως,
κατὰ πᾶσαν ἱερὰν ἔντευξιν, ἢ τελετὴν, ὁ Ἀνα-
γνώστης, ἢ ὁ ἀντ' αὐτοῦ ἀντικαθιστάμενος, ἀναγι-
νώσκων ἀναπτύσσει.*

ΘΕΟΣΕΒΙΟΣ.

1. ΘΕΟΝ σέβου.
2. "Ο, τι ἀν ἀγαθὸν πράττῃς, ἐς Θεὸν
ἀνάπεμπε.
3. Οὐχ ὁ παντὶ πιστεύων πιστὸς λέγε-
ται ἀλλ' ὁ τῷ Θεῷ πιστεύων, πιστὸς καὶ
ἔστι, καὶ λέγεται.
4. Πίστις ἐς Θεὸν, ρίζα πασῶν τῶν ἀρε-
τῶν ὑπάρχει.
5. Ὁ Θεοσεβὴς τῷ Θεῷ εὐαρεστεῖν προ-
θυμεῖται.
7. Ἐπὶ πάσας ἐννοιας καὶ λόγου καὶ
πράξεως ἐς τὰν τοῦ Θεοῦ δόξαν ἀπόβλεπε.

8. Τοῦ θελου φόβου τὰν ψυχὰν κατέχοντος, οὐδὲν τῶν ἀνελευθέρων παθῶν ῥᾶδίως αὐτῷ ἐπεισέρχεται.

10. Μναδικεύτεον τοῦ Θεοῦ μᾶλλον, ἢ ἀναπνευστέον.

12. Ἔλπιζε ἐπὶ τὸν Αἰώνιον, καὶ πᾶν ἀγαθὸν κατὰ σκοπὸν τὸν Αὐτοῦ πράττε.

14. Δὸς τῷ Θεῷ Σὰν καρδιαν.

15. Οὐ μὴ ἐσ Θεὸν πιστεύων, νεκρὸς ἔστιν ἐν ζῶντι σώματι.

16. Οὐδὲν ἀπρονόατον, οὐδὲν ἡμελαμένον παρὰ τῷ Θεῷ. Πάντα σκοπεύει πᾶσι πάρεστι, σκορπίζων πᾶσι τὰν σωτηρίαν.

17. Εὰν μναμονεύῃς, δτι φ ἐργάζῃ κατὰ ψυχὰν ἡ σῶμα, Θεὸς παρέστακεν ἔφορος, ἐν πάσαις σου ταῖς προσευχαῖς καὶ ταῖς πράξεσιν οὐ μὴ ἀμάρτοις· ἔξεις δὲ τὸν Θεὸν σύνοικον.

19. Θεοῦ ἄγνοια θάνατος ἔστι ψυχᾶς.

20. Ἀρχὴν ἀπάντων καὶ τέλος ποιοῦ Θεόν.

21. Συνειδὸς τὸ κατὰ Θεὸν, ἀληθῆς ἔστιν ἔορτά.

23. Εἴκειν ἀναγκαῖον πατράσι παιδας· ἀλλ' ἔνθαπερ δὲ δᾶς ἀληθείας ἐλαύνει λόγος, τιμάσθω Θεὸς, καὶ νικάτω τιμὰ Αὐτοῦ καὶ φιλοστοργίας δύναμιν φυσικάν.

24. Πρὸς τὸ πανάγιον τοῦ Θεοῦ θέλαμα καὶ νοῦν, καὶ καρδίαν, καὶ τρόπους, καὶ λόγους, καὶ ἔργα ἐναρμόττειν ὀφεῖλει δὲ τὸν Θεὸν ἀληθῶς σεβόμενος.

25. Πάντα ὑπόμενε ὑπὲρ τοῦ κατὰ Θεὸν ζῆν.

27. Ἐν πᾶσιν, οἷς ἔργαζῃ, Θεὸν ἐπικαλοῦ μάρτυρα.

28. Θεοσέβεια ἔστι δᾶς θείας φύσεως μήμασις· εὔσέβεια, ἀ διὰ πάσας ἀρετᾶς τῷ Θεῷ εὐαρέστασις.

29. Ἀπαν ἀγαθὸν ἐν τῷ θεοσεβεῖν ἔστι.

31. Τῷ σεβομένῳ τὸν Θεὸν εὖ ἔσται ἀιδίως, καὶ ἐν ἀμέρᾳ τελευτᾶς αὐτοῦ εύρασει χάριν.

34. Μόνον ὁ τὸν Θεὸν ἀληθῶς σεβόμενος, ἐλεύθερος κυρίως ἔστι.

35. Πᾶς ὁ βίος ἀσεβοῦς ἐν φροντίδι· ὅταν δὲ δοκῇ εἰρανεύειν, ἥξει αὐτῷ ἀ καταστροφά.

38. Χρόνῳ κρατυνθὲν τὸ ἀσεβὲς ἔθος, ως νόμος διεφυλάχθη.

39. "Ωσπέρ ὁφθαλμὸς τεταραγμένος, οὗτῳ καὶ ψυχὴ, τῷς παρὰ φύσιν θολωθεῖσα δόγμασιν, οὐχ οὐα τε τὸ φῶς δᾶς ἀληθεῖας εἰδέναι.

44. Εἴ τις πνεῦμα Θεοῦ οὐκ ἔχει, οὐκ ἔστι τοῦ Θεοῦ.

46. "Ωσπέρ λύχνος ἐν σκοτεινῷ τόπῳ φωτίζει, οὕτῳ καὶ ὁ τοῦ Θεοῦ φόβος ἐς ἀνθρώπου καρδίαν εἰσελθὼν, φωτίζει αὐτὸν, καὶ διδάσκει πάσας τὰς ἀρετὰς καὶ τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ.

47. Καθάπερ ῥίζας μὴ πεφυτευμένας, οὐκ ἀν βλαστήσειε καρπὸς, οὕτῳ πίστεως μὴ προκαταβεβλημένας, οὐκ ἀν προέλθοι ἔργον ἀγαθόν.

49. Θεῖα Χάριτι ὁ Θεοσεβῆς καὶ φωτιζόμενος, καὶ ἐνισχυόμενος, προσκομίζει τῷ Θεῷ πάντα τρόπον ἐπιεικεῖας, πίστιν, ἐλπίδα, ἀγάπαν, δικαιοσύναν, ἐγκράτειαν, ἀκαταπαύστους ἐγκαρδίους δοξολογίας καὶ εὐχαριστίας, πνευματικὰν λατρείαν ἀποπληρῶν.

ΕΡΓΑ ΛΗΦΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΦΡΑΓΟΦΙΑΣ ΕΠΟΧΗΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΑΣ ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΦΡΑΓΟΦΙΑΣ ΕΠΟΧΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΦΡΑΓΟΦΙΑΣ ΕΠΟΧΗΣ

ΣΟΦΑΡΕΤΟΣ.

1. Τὸ πρὸς τὸν Θεὸν ἐγκάρδιον σέβας πάσας σοφίας ἐστὶν ἀρχά.
2. Ἀληθὴς Σοφία ἐστὶν ἡ Θεοσέβεια.
3. Ἀθάνατον χρῆμα καὶ ἀΐδιον ἀλήθεια.
5. Ὁ Θεός ἐστὶν ὁ διδάσκων τὸ λυσιτελὲς, καὶ ὅδαγῶν ἐν ὁδῷ, ὃ δεῖ πορεύεσθαι.
6. Ἔπου Θεῷ, καὶ τῷ κατ' Αὐτὸν λόγῳ.
7. Οὐδὲν ὕφελος μανθάνειν τοὺς λόγους, ἐὰν ἀπῇ ἡ εὐάρεστος, καὶ τῷ Θεῷ ἀνήκουσα πολιτεῖα· αἵτια δὲ πάντων τῶν κακῶν ἡ πλάνα καὶ ἡ ἀπάτα, καὶ ἡ τοῦ Θεοῦ ἀγνοία.
8. Ἀληθῆ σοφίαν νομιστέον τὰν μηδὲν τῶν ἡκόντων ἐσ εὔσέβειαν καὶ ἀρετὰν παρορῶσαν.
9. Πᾶσα σοφία παρὰ Θεοῦ, καὶ μετ' Αὐτοῦ ἐστὶν ἐσ τὸν αἰώνα.
10. Κατ' εἰκόνα μὲν Θεοῦ πᾶσα φύσις λογικά· καθ' ὁμοίωσιν δὲ μόνοι οἱ Χάριτε Αὐτοῦ ἀγαθοὶ καὶ σοφοί.
13. Ἡ σοφία τὰν ψυχὰν ἐσ Θεὸν ἀναγέτω.

ΕΡΓΑΛΗΤΗΡΙΟΣ ΓΟΛΓΟΤΑΝΝΑΣ
ΙΕΠΟΥΜΕΝΗΣ ΑΙΓΑΙΟΝ ΦΙΛΙΚΗΣ ΦΙΛΙΑΣ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

14. Διάτρεφε τὰν ψυχὰν τῷ τοῦ Θεοῦ λόγῳ· τὸ δὲ σῶμα λιτοῖς βρώμασι.
15. Σοφὸς ἀνὴρ καὶ σιγῶν τιμᾶ Θεόν.
16. Πᾶσα ἐπιστήμα χωριζομένα ἀρετᾶς πανουργία καὶ οὐ σοφία φαίνεται.
17. Μόνα κτημάτων ἀρετὰ ἀναφαίρετον.
18. Χρὴ τὰν ἀρετὰν μὴ χωλεύειν καθ' ἔτερον· ἀλλ' ἔργῳ καὶ λόγῳ ὅρθὰν καὶ ἀπηρτισμέναν εἶναι κατ' ἀμφότερα.
19. Τέκνον, ἀλήθεια ἐλευθερώσει σε.
20. Ως ἀπολεσθέντα τὸν χρόνον ἡγοῦν, καθ' ὃν οὐδὲν περὶ Θεοῦ διελογίσω.
21. Εἰ βούλει Θεὸν γνῶναι, προλαβὼν γνῶθι σαυτόν.
22. Όμοίως ἀτελὲς, ἄλογος πρᾶξις, καὶ λόγος ἀπρακτος.
24. Μὴ νικῶ ὑπὸ τοῦ κακοῦ· ἀλλὰ νίκα ἐν τῷ ἀγαθῷ τὸ κακόν.
25. Τοσοῦτον ἐσ ἀρετὰν προσθήσεις, ὅσον ἀν τῶν ἡδονῶν ἀφέλης.
26. Ἀνδρὸς ἀρετὰν οὐκ ἀρχόμεναι δηλοῦσιν αἱ πρᾶξεις, ἀλλὰ τελευτῶσαι μανύουσιν.
29. Εὰν ζητάσῃς τὸν Θεὸν, εὑράσεις Αὐτόν.

32. Μόνος ὁ Θεοσεβὴς ἐλεύθερος ὑπάρχει, καὶ μηρίους ἔχῃ τοῦ σώματος δεσπότας.

33. Ἰσον ἔκεινο κρίνεται, φρονεῖν τε εὖ, καὶ τῷ χρηστὰ λέγοντι πειθεσθαι.

35. Εἴ τις λειπεται σοφίας, αἰτείτω παρὰ τοῦ διδόντος Θεοῦ πᾶσιν ἀπλῶς, καὶ μὴ δνειδίζοντος, καὶ δοθήσεται αὐτῷ. Αἰτείτω δὲ ἐν πίστει, μηδὲν διακρινόμενος.

36. Ά πίστις ἄνευ ἔργων νεκρὰ ἐστὶ καθ' ἑαυτάν.

38. Ὡς πέποιθε καρδίᾳ θρασείᾳ, ἀφρωνδος δὲ πορεύεται σοφίᾳ, σωθήσεται.

39. Αἱρετώτερον λίθον εἰκῇ βαλεῖν, ή λόγον.

40. Ἐπιχαιρεκακίου ἀλλότριον Θεοσεβοῦς.

43. Οἱ δᾶς τῶν παΐδων κοσμιόταδος καὶ σωφροσύνας ἀμελοῦντες πατέρες, παιδοκτόνοι τυγχάνουσι, καὶ χαλεπώτερον η ἔκεινοι, ὃσον καὶ πρὸς ψυχὰν ἀπώλεια καὶ ὁ θάνατος.

44. Άγὼν ἐστὶν ὁ παρὼν βίος· ἐν δὲ τῷς ἀγῶσιν οὐ δύναται ἀνέσεως ἀπολαύειν ὁ στεφανοῦσθαι μέλλων.

45. Τὰν Κτίσιν μὴ δι' ἑαυτὰν κτισθεῖσαν, ἀλλὰ πρὸς θεωρίαν καὶ δόξαν τοῦ Κτίστου, μηδὲ θεωρεῖσθαι μηδὲ θαυμάζεσθαι δι' ἑαυτὰν δεῖ ἀλλὰ διὰ τὸν ἑαυτᾶς **Κτίσταν καὶ Δημιουργόν.**

50. Οὐ προσπεῖσθαι δεῖ φιλοσοφεῖν, ἀλλ' ὅντως κατὰ Θεὸν φιλοσοφεῖν· οὐ γὰρ προσδεόμεθα τοῦ δοκεῖν ὑγιαίνειν, ἀλλ' ὅντως ὑγιαίνειν.

52. Κακὸν μέγιστον τὰ περὶ τὸν Θεὸν ἀγνοεῖν, καὶ δίκην ἀλόγων ζώων περιφέρεσθαι· καὶ γὰρ ἐντεῦθεν τὰ μυρία φύεται κακά.

53. Πολιὰ οὐ τρίχες λευκαὶ, ἀλλ' αἱ κατὰ Θεὸν ἀρεταὶ.

55. Εἰς σοφὸς καὶ δυνατὸς καὶ ἀγαθὸς σφόδρα, ὁ Αἰώνιος. Αὐτοῦ τῷνυν διὰ παντὸς ἔχεσθαι δεῖ τὸν ἀληθοῦς σοφίας καὶ ἀρετᾶς ἐπιμελούμενον.

57. Θεῷ οὐ τὸ ἡναγκασμένον φίλον, ἀλλὰ τὸ ἐξ ἀρετᾶς κατορθούμενον ἀρετὰ δὲ ἐκ προαιρέσεως, καὶ οὐκ ἐξ ἀνάγκας γίνεται.

73. Ἔσο πιστὸς ἐς τὸ πψεῖν, δο οἶδας ἀγαθὸν, καὶ γνωσθήσεται σοι, δο οὐκ οἶδας.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

1. Δίκαιος δὲ Αἰώνιος, καὶ δικαιοσύνας ἀγάπασεν.

3. Δικαιοσύνα ἐστὶ πασῶν τῶν ἀρετῶν πλήρωσις.

4. Πληρώθητι καρπῶν δικαιοσύνας, χάριτι μὲν Θεοῦ, ἐσ δόξαν δὲ καὶ ἔπαινον Αὐτοῦ.

5. Εἰ θέλεις δίκαιος εἶναι, ἀπόνεμε ἑκάστῳ τῶν ἐν Σοὶ μερῶν τὰ κατ' ἀξίαν, ψυχὴν λέγω καὶ σώματι· καὶ τῷ μὲν λογικῷ ἀλήθειαν τῷ δὲ θυμικῷ ἀγάπαν, τὰν τῷ μίσει ἀντικειμέναν τῷ δὲ ἐπιθυμητικῷ σωφροσύναν καὶ ἐγκράτειαν τῷ δὲ σαρκίῳ διατροφὰν, καθαριόταδα, καὶ σκεπάσματα τὰ μόνα ἀναγκαῖα.

8. Αἱ ὁδοὶ τῶν δικαίων ὅμοίως φωτὶ λάμπουσι.

9. Δίκαιος οἰκτείρει ψυχὰς κτηνῶν αὐτοῦ τὰ δὲ σπλάγχνα τῶν ἀσεβῶν ἀνελεήμονα.

10. Ὁ πεποιθὼς ἐπὶ τῷ πλούτῳ αὐτοῦ πεσεῖται· δὲ ἀντιλαμβανόμενος δικαίων ἀνατελεῖ.